

Εις τὸν λίθελλον τῆς «Ἐφημερίδος» ἀπαντῶμεν κατὰ θησον ὅτι ὁ κ. Χ. Ἀννινος πρὸ πολλοῦ διατελεῖ ἔκστος συνεργάτης τοῦ «Ἀστεος», καὶ ὅτι οὐδὲν ἔγραψε κατὰ τὰς παρελθούσας δημοτικὰς ἐκλογὰς σχετιζόμενον πρὸς ταῦτα.

•Η Διεύθυνσις.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἑβδομάδος ὁ καιρὸς μετεβλήθη ἐπὶ τοσοῦτον, ώστε ὁ μὲν κ. Στεφανίδης ἔθηκεν εἰς πόταξιν τὸ ιστορικὸν του βουρρούζιον καὶ ὁ κ. Σταύρους συνεκάλεσεν ἐκ τῆς ἐφεδρίας τὴν λευκὴν αὐτοῦ θερινὴν ἐνδυμασίαν. Μόνον ὁ κ. Ἀντωνιάδης δὲν ἔννοει νὰ ορισθῇ ἀπὸ τὰ κλεινὰ αὐτοῦ σάλια, τὰ ὅποια κατὰ θεαντικά φέρει σιωνίως ὡς μόνα δρυόζοντα ἐμλήματα εἰς δραματικὸν συγγραφέα. Γενικῶς εἶπεν, αἱ ετὰ τοῦ καιροῦ σχέσεις ἡμῶν κατέστησαν δρακόντειον.

*

Περίεργον γεωλογικὸν φαινόμενον.

Κατὰ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Λίγιου - Πατρῶν, ταρατηρεῖται, ὅτι εἰς ἕκ τῶν ἐκεῖ λόφων κινεῖται, καὶ μάλιστα ὅταν διέρχηται ἡ ἀμπελοστοιχία. Η Κυδέρνησις εἰς τὴν διοίσην ἀνηγγέλθη τὸ γεωλογικὸν τοῦτο φαινόμενον ἀμέσως ἀπέστειλεν ἐν τῷ μηχανικῶν, ὅστις ἀνεκάλυψεν ὅτι εὑρίσκετο ἐκεῖ ὁ κ. Τσάλης. Οὕτως ἐξηγεῖται πῶς τινὲς εἶδον καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα.

*

Τὸ Ἑλληνο-ρωμουνικὸν ἐπεισόδιον ἔληξε τέλος πάντων. Ιατὸν μὲν τὰς ὑπουργικὰς ἐφημερίδας τοῦτο ἔληξεν αἰσίας, κατὰ δὲ τὰς ἀντιπολιτευομένας ἀπαισιώς. Ἡμεῖς ἀραδάντως πιστεύομεν τὰς πρώτας, ἀφ' οὐ καθ' ἐκάστην εγγέλλονται ἐκ Ρωμουνίας καταδιώξεις ὅμογενῶν καὶ ἐνδραποδισμοὶ σχολείων.

*

Ἡ ἀκατοντκετηρίς τοῦ Βύρωνος ἐν Λονδίνῳ, καθ' ἡγέλην ἐτελέσθη μεγαλοπρεπής. Ἐνταῦθα ἐτελέσθη μεγαλοπρεπής μόνον εἰς τὰς ἐφημερίδας. Ἡμεῖς εἴμεθα πεπιεσμένοι, ὅτι ἐδην ὁ μέγας ποιητὴς ἡδύνατο νὰ μαντεύσῃ τὴν οὕτω μεγαλοπρεπῶς τελεσθεῖσαν ἀκατοντκετηρίδαν του, οὐδέποτε θὰ κατήρχετο εἰς τὴν Ἑλλάδα ἵνα ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας της.

*

Κατ' αὐτὰς ἥρξατο ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ Πρωτάρχεως τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀφεντούλη ἐφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον κύκλου. Ἡ ἐφημερίς αὗτη ἀποστέλλεται εἰς ωισμένα δόνον πρόσωπα. Ὁ προχθές ἐκδοθεὶς πρῶτος ἀριθμὸς ἀπεδέλη εἰς τοὺς Κοσμήτορας τῶν Σχολῶν προκαλῶν αὐτὸς νὰ προτείνωσι τὰς νομιζομένας ἀναγκαῖας μεταρρυθμίες, διότι εἰς τοὺς ὑπουργικοὺς κύκλους — εἶνε ἡ φράση — διαδίδεται μετ' ἐπιτάσσεως, ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον λαίνει. Κοσμήτωρ τις ὑπουργικὸς τὸ τοιοῦτον ἔχαρακήρισεν ὡς συκοφαντίαν προελθοῦσαν ἐκ τῶν κύκλων τῆς αντιπολιτεύσεως. Τὰ πράγματα ἔφθασαν μέχρι τοῦ σημείου τούτου συνταράσσαντα τοὺς κύκλους ἢντοι λογικής

τοῦ Λίδνερ καὶ ἀποδεῖξαντα, ὅτι ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ δὲν γίνεται ἄλλο τί παρὰ εἰς μέγας γραῦλος κύκλος.

*

Σκέψις τοῦ ἑλλογίμου φίλου κ. Μυριανθούση διὲ τὸ Χάνι τῆς Γραβιᾶς.

— 'Εγὼ μὲν αὐτὰ τὰ χρήματα ποῦ μάζεψαν μπορῷ νὰ κάνω ὅχι χάρι, ἀλλὰ ὅλοκληρα ξεροδοχεῖο.

Ζεύς

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΟΙ ΨΑΡΔΕΣ

·Ακόμα καὶ στὰ ὕδραια,
στῆς φρύσαις καὶ στὰ μέδια.
οἱ πίνακες, καλαμάρια
καλόγυρωματικαὶ καὶ στρειδιαὶ
πῆγε νὰ βάλῃ φάρους
ὑπὸ παντοῖους δρους.

*

·Ἐπρεπεντί: 'ετά φάρια
καὶ 'ετοὺς φτωχοὺς φαράδες;
οἱ πέρατες καλαμάρια
καὶ 'ετοὺς καλαμαράδες
τοὺς φόρους του νὰ βάλῃ,
γιὰ νὰ μὴ γράφουν ἀλλοι.

ΚΙΝΗΣΕΙΣ

Μετὰ τὴν τόσην κίνησιν τὴν φιλολογικὴν
μετὰ τὴν τόσην κίνησιν τὴν καλλιτεχνικὴν
καὶ μετὰ τόσην κίνησιν ἐπιστημονικὴν
καὶ μετὰ τόσην κίνησιν ἀρχαιολογικὴν
ποῦ θὰ γίνη πουθενά
τώρα κινοῦνται τὰ βουνά

Καὶ ἐκπληροῦται τὸ ρηθέν καὶ εὐόλως ἔννοεται
πῶς ἡ Ἑλλὰς δὲν σταματᾷ, ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς κινεῖται.

Ζεύς

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

(Ἀφιεροῦται εἰς τοὺς σοβαροὺς συναδέλφους)

·Ομολογουμένως τὸ ζήτημα τῆς προσωπικῆς κρατήσεως
διὲ τὰ χρέη εἶνε ἐκ τῶν ζωτικῶν καὶ ἐνδιαφέρει πάντας,
ἀφοῦ τέλος πάντων δόλοι ἔχομεν νὰ πληρώσωμεν μίαν ἡμέραν τό... κοινὸν χρέος. Δὲν ὑπάρχει ὄφειλέτης, διστις νὰ